

واکنش سریع هنگام وقوع زلزله می تواند شما را از جراحات احتمالی محافظت کند. حداقل دو بار در سال، پناه گیری را تمرین کنید.

امداد رسانی به ۹۰ نفر در ۷۲ ساعت

رئیس سازمان امداد و نجات طی گزارشی خدمت رسانی جمعیت هلال احمر را به ۴ استان سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، فارس و هرمزگان در روزهای سیل گذشته اعلام کرد. مرتضی سلیمی روز گذشته در تشریح عملکرد این مجموعه گفت: «در سیل و آبگرفتگی ۷۲ ساعت گذشته در ۹ شهرستان خاش، سرباز، سبب و سوران، فنوج، مهرستان، زیرکوه، دارا، جاسک و میناب اتفاق افتاد و امدادگران جمعیت هلال احمر به ۱۴ شهر و روستا امداد رسانی کردند.» وی گفت: «امدادگران مجموعه با ۱۹۰ نفر امداد رسانی و ۱۳۷ نفر را در اردوگاه های اسکان اضطراری ساماندهی کردند.» رئیس سازمان امداد و نجات گفت: «در شهرستان جاسک ۲ نفر از هموطنانمان به دلیل گیرافتادن، ۴۰۵ نفر در مسیر سیلاب و ۲ نفر در میناب به دلیل گیرافتادن پراید در سیلاب فوت کردند. تلاش ما برای پیدا کردن یک مفقود جاسک و مفقودین در هرمزگان همچنان ادامه دارد.» سلیمی گفت: «۲۳ تیم با ظرفیت ۸۹ نفر به مناطق متاثر از سیل و آبگرفتگی اعزام شدند و ۱۶ دستگاه چادر، ۴۹ تخته پتو، ۵۸ ست شست و شو و ۳۸۲ قوطی کنسروجات تاکنون بین هموطنان توزیع شده است و امداد رسانی در سیستان و بلوچستان همچنان ادامه دارد.»

زوج جوان امدادگر جمعیت هلال احمر قم در گفت و گو با «شهروند» از ضرورت باور به صلح می گویند:

عشق به توان داوطلبی

ریحانه خلیج | هر دو علاقه مند به فعالیت های امدادی و بشر دوستانه بودند، همین اشتراک باعث آشنایی شان شد. در مورد زوج امدادگر جمعیت هلال احمر قم صحبت می کنیم. «سپیده احمدپور» و «سجاد بهزادی»، زوج جوان و سرخپوشی که هر دو از امدادگران و مربیان توانا و با اخلاق جمعیت هلال احمر قم هستند. آنها در مسیر داوطلبی با یکدیگر آشنا شده اند و در طول این سال ها زندگی شان با طعم خدمت داوطلبانه گره خورده است. این زوج هلال احمری معتقدند برای موفقیت در فعالیت های امدادی ابتدا می بایست به صلح و نودوستی باور داشت. همین باور هم آنها را در مسیر داوطلبی همراه کرده است. موفقیت ها، تلاش ها و فعالیت های گسترده این زوج در جمعیت هلال احمر، بهانه گفت و گویی است که در ادامه می خوانید.

اول فکر می کردم شوخی می کنند؛ بعد از آن من با خانواده صحبت کردم و سجاد به همراه مادر و خواهرشان برای خواستگاری آمدند.

• حضور و فعالیت شما در جمعیت هلال احمر چه تاثیری در زندگی شخصی تان داشته است؟

سجاد: من فعالیت را در حوزه دانش آموزی شروع کردم و در کنارش در زمینه امداد نیز آموزش می دادم، اما هیچ وقت قرار نبود این قدر درگیر فعالیت های هلال شوم. من از قبل کوهنورد بودم، ولی به نجات فکر نمی کردم. تصادف زیاد دیده بودم، اما تصور نمی کردم روزی جان افراد را در تصادفات نجات دهم. هلال احمر این روحیه را در من ایجاد می کرد.

سپیده: آموزش های امدادی و فعالیت های هلال احمر در زندگی شخصی بسیار برایم مفید بوده است. با استفاده از کمک های اولیه هر مشکلی که برایم پیش بیاید می توانم برطرفش کنم. همچنین برای یک سوختگی جزئی دیگر مجبور نیستم به درمانگاه بروم. همچنین روابط اجتماعی ام نسبت به قبل بسیار بهتر شده است. دوستان زیادی پیدا کرده ام و فعالیت در کنار آنها تأثیر مثبتی در زندگی ام داشته است. من پیش از این هم علاقه مند به فعالیت در اجتماع بودم، هر چند برادرم ملاحظاتی داشت. زمانی که همسرم برای خواستگاری آمد گفتیم که می خواهیم درسم را ادامه دهیم و تحصیلاتم را تمام کنیم، ایشان هم کسی را می خواست که با شغلش کنار بیاید و همراهش باشد.

• چندسال است با هم ازدواج کرده اید؟
سپیده: ۴ سال است که با هم ازدواج کرده ایم.

• اگر روزی صاحب فرزند شوید، او را به هلال احمر می آورید؟

سپیده: من و همسرم علاقه بسیاری به جمعیت هلال احمر داریم. اگر روزی صاحب فرزند شویم، دوست دارم او هم در این حوزه فعالیت داشته باشد و

• کمی از خودتان برایمان بگویید، از چه سالی وارد جمعیت هلال احمر شده اید؟
سجاد: سجاد بهزادی متولد ۱۳۶۵ هستم و از سال ۸۴ وارد جمعیت هلال احمر شدم. در حوزه جوانان و امداد فعالیت می کنم. در سال ۹۳ به عنوان امدادگر برتر استان انتخاب شدم و با درجه ایثار عضو تیم واکنش سریع هستم. همچنین در عملیات های مهمی از جمله سرپل ذهاب نیز حضور داشته ام.

سپیده: سپیده احمدپور متولد سوم اسفند ماه سال ۶۷ دارای مدرک کارشناسی تربیت بدنی هستم و حدود ۱۳ سال است که در هلال احمر مشغول خدمت هستم. من از حوزه جوانان شروع کردم و بعد از آن سه سال در کانون آزاد فعال بودم و سپس وارد حیطه امداد و نجات شدم و نجاتگر یک هستم.

• چطور با جمعیت هلال احمر آشنا شدید؟
سجاد: در مدرسه دوره ابتدایی و راهنمایی با هلال احمر آشنا و از سال ۸۴ وارد این فعالیت شدم. دوره هایی برای چندسال در مدارس برقرار می شد که در آنها شرکت می کردم.

سپیده: آشنایی من با هلال احمر از طریق یکی از دوستانم اتفاق افتاد. او می خواست در کلاس های کمک های اولیه هلال احمر در حوزه جوانان شرکت کند و من هم با او همراهی کردم. این نخستین آشنایی من با جمعیت هلال احمر بود. پس از آن در کلاس ها شرکت کردم و فعالیت هایم را ادامه دادم.

• قصه این ازدواج هلالی از کجا شروع شد؟ چگونه با هم آشنا شدید؟

سجاد: ما با هم در برنامه ها و عملیات های زیادی حضور داشتیم. سال ۹۰ در نخستین دوره تخصصی کوهستان خواهان، استاد بودم و ایشان شاگرد من بود، اما هنوز به ازدواج فکر نمی کردم. سال ۹۴ یکی از دوستانم در مراسمی در حرم حضرت معصومه (س) سپیده را به من معرفی کرد.

سپیده: ازدواج ما بسیار سنتی اتفاق افتاد. یکی از همکاران ما من در مورد خواستگاری صحبت کردند.

مهمترین مشکل فرهنگ غلط سلفی گرفتن در زمان حادثه است. متأسفانه هنگامی که حادثه ای اتفاق می افتد، برخی افراد از روی حس انسان دوستانه تجمع می کنند و در روند کمک رسانی اختلال ایجاد می شود. در چنین مواقعی فشار روانی روی تیم امداد بسیار زیاد است و افراد با تجمع در محل حادثه دست و پاگیر می شوند

اگر خودش علاقه مند نشود، دهنه از کودکی او را به پاتوق های داوطلبانه می آورم.

• از حوزه های تخصصی خود در هلال احمر بگویید.

سجاد: من از سال ۸۰ همراه پدر مرحومم کوهنوردی می کردم تا آن که وارد هلال احمر شدم و تخصص نجات در کوهستان را ادامه دادم. همچنین در بحث کوهستان، عملیات ها و آموزش نیز مشغول هستم.

سپیده: کوهنوردی می کنم، اما نه به صورت حرفه ای. من تخصص نجات در ارتفاع دارم و کمک مربی همسرم در کلاس ها هستم. البته کارشناسی تربیت بدنی دارم و هر ورزشی را که دوست دارم انجام می دهم. همچنین در حوزه دانش آموزی نیز در طرح دادرسی مربی بودم.

• آیا الگویی هم برای خود در هلال احمر دارید؟

سجاد: الگو به آن معنا خیر، من سال ۸۴ وارد هلال احمر شدم و با آقای نادافیان نخستین تیم رسمی نجات را تشکیل دادیم. بیشتر دوست داشتم سرآمد باشم و ارتقا پیدا کنم.

سپیده: افرادی در هلال احمر هستند که سعی می کنم برخی از اخلاق هایشان را الگوی خودم قرار دهم. این افراد برای من همیشه قابل احترام هستند.

• از آرزوهایتان در زندگی شخصی بگویید.

سپیده: آرزو دارم همیشه زندگی آرام و خوب و خانواده ای منسجم داشته باشم. در امداد و نجات کارم را بسیار دوست دارم و امیدوارم هیچ وقت به دلیل سختی ها و مشکلات از کاری که انجام می دهم خسته و پشیمان نباشم.

• خارج از هلال احمر نیز فعالیت هایی دارید؟
سجاد: عکاسی، ورزش، کوهنوردی و غارنوردی فعالیت هایی است که انجام می دهم. همچنین فعالیت های توریستی و ایرانگردی را نیز به صورت حرفه ای دنبال می کنم.

• آیا خاطره ای جذاب از فعالیت در هلال احمر دارید؟

سجاد: گره های زیادی از زندگی من به دلیل فعالیت و خدمات عام المنفعه در هلال احمر باز شده است. یادم می آید روز شهادت حضرت زهرا (س) یک پراید با پنج سرنشین تصادف کرده بود و هر پنج نفر سوخته بودند، عملیات بسیار سخت و طاقت فرسای بود. در آن زمان یکی از همکاران گفت ان شاء الله این جمع با هم حج بروند. جالب اینجاست که کمتر از یک سال با هم به حج رفتیم. خاطره ای دیگر دارم که در امداد کوهستان رخ داد. یک روز جمعه کشیک اداره با من تماس گرفت و اطلاع داد که مردی در پشت کوه دو برادران سقوط کرده است. روز اردوی هلال احمر بود و همه از قم خارج شده بودند، تا به محل برسیم و کارهای اولیه را انجام دهم، ساعت ۲ بود و تا ۱۰ و نیم شب عملیات طول کشید. آن فرد مصدوم را صد متر پایین آوردیم. فردی آن روز همان فرد مصدوم با من تماس گرفت، تشکر کرد و گفت در آن زمان هیچ امیدی به زنده ماندن نداشتم. این که فردی به خاطر فعالیتی که برایش انجام دادم، از من تشکر می کرد و خوشحال بود، برایم قشنگ ترین خاطره است.

سپیده: تخصص من حمایت روانی است، اما جزو تیم سحر نیستم. در برخی از عملیات ها در استان لرزومی به حضور خانم ها نیستم. تنها عملیاتی که برای نجات جان فردی حضور داشتم، در جمکران بود. خانم سالمندی روی زمین افتاده بود و نفس نمی کشید، سریعاً عملیات CPR را آغاز کردیم. کار بسیار سختی و چشم امید همه به ما بود. خانم ۸۰ ساله ای بیماری قلبی داشت و دخترش نیز نازاری می کرد. زمانی که احیاشد و به مرکز درمانی منتقلش کردیم، تازه متوجه شدم کار امداد بسیار حساس و دشوار است، از آن روز امداد را به صورت عملیاتی ادامه دادم.

سپیده: فعالیت های ورزشی را انجام می دهم و پزشک یار ورزشی هستم، همچنین به صورت تیمه حرفه ای عکاسی نیز می کنم.

• نگاهتان نسبت به صلح چیست؟

سجاد: صلح یک فرهنگ عمومی و ضامن امنیت است، زیرا صلح و امنیت مکمل هم هستند.

سپیده: همه از نزاع و دعوا بیزارند و دوست دارند جهان در آرامش و صلح باشد. فردی که در هلال احمر فعالیت می کند، یکی از اهدافش رسیدن به صلح است، اما این امر وابسته به تصمیم یک فرد نیست، بلکه همه انسان ها باید برای رسیدن به آن تلاش کنند.

• خانواده چه نظری در مورد فعالیت های شما دارند؟

سپیده: دوره مجردی برادرم حساسیت هایی داشت، اما وقتی علاقه و فعالیت های من را دید، مشوقم شد. مادرم نیز همیشه مرا تشویق می کند. البته دل نگرانی هایی وجود دارد، اما هیچ وقت مخالفتی نمی کنند.

• چه پیشنهادی برای علاقه مندان به هلال احمر دارید؟

سجاد: فعالیت های هلال احمر ۸۰ درصد زندگی من را پر می کند و مدام در عملیات، شیفت جاده یا آموزش هستم. اگر بخواهم پیشنهادی داشته باشم، نخستین کارم این است که فرد را به مرکز آموزش معرفی می کنم. من کار خودم را با امداد شروع کردم، به همین علت دیگران را نیز به سمت امداد و کمک های اولیه راهنمایی می کنم.

سپیده: بسیاری از دوستانم به این کار علاقه مند شده اند و می پرسند که چگونه وارد هلال احمر شوند. من هم ابتدا آدرس اداره آموزش را می دهم تا اول آموزش ببینند. این حس خوبی است که دیگران را نیز با چنین فعالیت هایی آشنا کنیم،

زیرا حتی اگر نخواهند در هلال احمر فعالیت کنند، می توانند برای خانواده و زندگی شخصی خودشان مفید باشند.

• در حوادث و عملیات ها با چه مشکلاتی روبه رو می شوید و چه توصیه هایی به مردم دارید؟

سجاد: مهم ترین مشکل فرهنگ غلط سلفی گرفتن در زمان حادثه است. متأسفانه هنگامی که حادثه ای اتفاق می افتد، برخی افراد از روی حس انسان دوستانه تجمع می کنند و در روند کمک رسانی اختلال ایجاد می شود. در چنین مواقعی فشار روانی روی تیم امداد بسیار زیاد است و افراد با تجمع در محل حادثه دست و پاگیر می شوند.

• حضور در حوادث معمولاً بار روانی منفی برای امدادگران ایجاد نمی کند؟ چگونه این اثرات را تطبیق می کنید؟

سجاد: صحنه های دلخراشی که شاهد آنها هستیم، قطعاً تأثیر روانی و ذهنی دارد، اما به مرور با آن کنار می آییم. نجات جان افراد و انجام کارهای انسان دوستانه، دیدن چنین صحنه هایی را قابل تحمل می کند.

• به نظر شما کدام بخش از فعالیت های جمعیت در جامعه تأثیرگذارتر است؟

سجاد: میزان مشارکت ها و اشتیاق مردم نسبت به فعالیت های هلال احمر باید بیشتر شود. ما با جان مردم در ارتباط هستیم و فعالیت ها به صورت داوطلبانه انجام می شود. باید در حوزه جذب و ایجاد اشتیاق، بیشتر فعالیت کنیم. تبلیغات هلال احمر نیز باید پررنگ تر شود، همچنین در این زمینه باید اقداماتی صورت گیرد تا مردم بدانند چه فعالیت هایی در جمعیت انجام می شود.

